No. 1548 Zaterdag 30 Augustus 1913. 30ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER: B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

NAAR PANAMA.

XIII.

Mag ik Mijne Geachte Lezers hierbij beleefdelijk uitnoodigen tot een hoogst interessant boottochtje?

We gaan te Colon maar onmiddedelijk aan boord, steken de bekende Lemonbay over en varen het Kanaal in, dat bijna zoo breed is als onze Curaçaosche haven.

Nauwelijks zijn we 'n klein uurtje aan 't varen, of het Kanaal verbreedt zich tot een ruim bassin, aan het einde waarvan drie reusachtige steenen gevaarten zich als hooge witte forten uit het water verheffen en allen verderen doorvaart afsluiten.

Wij liggen voor de sluizen van GATUN.

Van de sluizen zelf valt echter nog niet veel te zien. Drie hooge kaden, die wel 'n dertig Meter boven het water uitsteken, zijn van elkander gescheiden door twee kanaaltjes van 110 voet breedte. De grootste kade ligt juist middenin, dan volgen de twee kanaaltjes, aan weerszijden een, die op hun beurt weer elk door een smallere kade worden begrensd. Die twee kanaaltjes vormen als het ware twee straten tusschen hooge muren. En wat nog het leukste is: boven op de zijkaden ziet men twee locomotieven staan, en op de middelste zelfs vier.

Waar zou dat nu voor dienen?

Zoodra onze boot geheel en al stil ligt aan den ingang van een der kanaal-straten, werpt men aan weerskanten van de kaden uit iedere locomotief een tros naar beneden, twee voor op 't schip en twee achter.

Ons schipt ligt derhalve tusschen vier kabels en wordt nu heel voorzichtig midden in de straat gebracht. De twee voorste locomotieven, een rechts en een links, beginnen te slepen, de twee achterste sturen. Onze eigen machine mag in 't geheel niet werken.

Nu eerst worden de sluizen zichtbaar. Vlak voor ons uit, aan het einde van de kanaalstraat zien wij een paar breede, zware houten deuren, die langzaam opengaan.

Verbazend, ze zijn wel 25 Meter hoog!

De locomotieven trekken ons bedaard door deze opening en de deuren sluiten zich weder achter ons. Hê, wat een vreemde gewaarwording is dat nu! We zitten met schip en al gevangen tusschen hooge muren op zij, en hooge, zware deuren voor en achter ons.

Een echte sluiskamer! We liggen onbewegelijk stil, vastgehouden door de vier locomotieven op de hooge kaaimuren. Onze boot wordt precies in het midden van de sluiskamer gehouden.

Maar hoor! Wat is dat nu weer? Een bruisen van water als van een zacht opkomenden vloed. Wij kijken ons de oogen uit en zoeken overal naar kranen in de muren waar door het water in het bassin loopt, maar we zien geen pijpen noch kranen. Toch zien we duidelijk, dat het geheele watervlak schuimend opborrelt. Zou het water dan soms van beneden door den vloer omhoog geperst worden? Dat moet wel zoo zijn, want we bemerken duidelijk, dat er meer water in de sluiskamer loopt, zoodat wij stijgen. Aan verschillende punten van vergelijking in de kademuren zien we, dat we hooger komen. Leuk hé, dat je zoo met schip en al omhoog geduwd wordt! Ja, het water heeft een geweldige kracht; niets is daar tegen bestand.

Neen, maar kom nu eens naar den voorsteven! Eerst zagen we zoo hoog tegen die deuren op en nu kunnen we er al over heen kijken. Ziet ge het? Daar achter die deuren is weer een tweede bassin, waarvan het waterniveau nog iets hooger ligt dan het onze. We hebben derhalve nog een halven Meter te stijgen om de volle 33 voet verschil gelijk te maken. Nu gaan ook die deuren open en worden we weer midden in de tweede sluiskamer getrokken, waarvan de wanden nog wel een twintig Meter boven ons uitsteken.

Maar ook deze hoogte zullen we nemen en met schip en al de drie treden van de sluistrap opklimmen om door de laatste der drie sluizen, na onze laatste omhoogheffing te komen op een hoogte van 85 voet, het niveau van het Chagresmeer. Eerst dan steekt ons schip boven de kaden uit en kunnen wij er overheen kijken, zoodat wij zien, dat ook aan de andere zijde der middelste kade drie sluizen zijn, gelijk aan de onze. Dit dubbel stel sluizen dient om tegelijker tijd schepen, komend van verschillende richting, door te laten; anders zou het eene schip, dat omlaag moet, moeten wachten op het andere, dat omhoog ging. Nu gaan twee schepen tegelijk in verschillende richting. Ge begrijpt toch immers wel, dat schepen, die van Panama komen, het eerst in de derde sluis komen, die dan vol water is en op een hoogte gebracht van 85 voet.

Met open deuren wordt het schip er gewoon ingesleept, de deuren gaan dicht, het water zakt tot op ± 60 voet en is dan gelijk met het niveau van de tweede volle sluis. En zoo zakt het schip telkens omlaag totdat het ten slotte 85 voet lager is gekomen en weer vrijuit het Kanaal in kan stoomen naar de Lemonbay.

Terwijl wij dus de drie sluistreden opklommen, moet een schip komend van Panama drie treden dalen.

Hoe dat alles in zijn werk gaat?

Ja, dat moet men eigenlijk zelf maar eens gaan zien. 't Is zoo lastig uit te leggen zonder verduidelijking van platen, teekeningen of doorsneefiguren. Genoeg zij het te weten, dat de beweegkracht in de sluiswerken voor opening en sluiting der deuren, voor af- en aanvoer van water en voor de verlichting hydraulo electrisch verkregen wordt. Het water, dat van den overlaat omlaag valt, wordt op raderen opgevangen, die dynamo's in beweging brengen, welke de noodige electriciteit leveren voor alle noodige beweeg- en lichtkracht in het Kanaal.

In de drie kaden, waartusschen de zes sluiskamers zich bevinden, loopen groote tunnels, die door een opening aan de voorzijden met water uit het Chagresmeer gevuld worden. Zoodra een schip zich in de eerste sluiskamer bevindt, waarin het waterniveau gelijk is aan dat van 't Kanaal, doch niet dieper dan ± 12 M, wordt door den vloer, een betonlaag met open gleuven doorsneden in den vorm van een rooster, het water uit de tunnels geperst door de vloer gleuven de sluiskamer in, zoodat dit niveau langzaam stijgt. Is dit hoog genoeg gekomen, dat is tot op hetzelfde peil van de de twee sluiskamer, dan worden de tunnels afgesloten en de sluisdeuren geopend, die toegang geven tot de tweede sluis. Moet een schip omlaag gebracht worden, dan komt het natuurlijk in een volle sluis en wordt het water teruggezogen in de tunnels en op het peil van de lager gelegen volgende sluis gebracht.

De reden waarom de schepen tusschen vier locomotieven worden op gebracht vindt haar verklaring hierin, dat bijna overal de schade in de sluizen aan kaden en deuren veroorzaakt wordt door het stooten der schepen tegen de wanden of deuren. Men heeft daarom in het Panamakanaal, besloten dat de schepen absoluut stil moeten liggen en van de kade af gesleept en gestuurd zullen worden, zoodat iedere botsing kan worden voorkomen.

Voor alle sluisdeuren wordt nog een ketting gespannen om de deuren zooveel mogelijk te beveiligen. Ook zijn de 1000 voet lange sluiskamers weder in twee kamertjes respectievelijk van 400 en 600 voet verdeeld om kleinere schepen met de helft van het water omhoog of omlaag te werken en daardoor het schutten te bespoedigen.

Ook een leek in het vak kan wel zien, dat hier prachtig ingenieurswerk te bewonderen valt.

NIEUWE ONTWERPEN.

Verordening tot wijziging der verordening, waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1914 (*P. B. 1913 No. 29*).

Van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën mocht ondergeteekende, naar aanleiding van een dienaangaande gevoerde correspondentie, de mededeeling ontvangen, dat Zijne Excellentie er geen bezwaar tegen had, dat, nu de levenseischen in de kolonie in de laatste jaren zooveel zwaarder zijn geworden, de traktementen van de Rechterlijke ambtenaren op Curaçao, van den Administrateur van financiën, van den Gouvernements-Secretaris, en van den Directeur der Openbare Werken zouden worden verhoogd, en het maximum daarvan zou worden bepaald; voor den Procureur-generaal op f 7000.—; voor den President van het Hof van Justitie op f 6000.— voor de Leden van het Hof, den Administrateur van financiën, den Gouvernement-Secretaris en den Directeur der Openbare Werken op 5000.—; voor den Griffier bij het Hof van Justitie, den Advocaat-generaal en den Kantonrechter op f 4000. — en voor den Griffier bij het Kantongerecht op f 2800.—

De traktementen van den Procureur-generaal, van den President en van de leden van het Hof van Justitie, van den Griffier bij dat Hof en van den Kantonrechter werden het laatst vastgesteld in Mei 1869; dat van den Gouvernements-Secretaris in Juli 1865, en dat van den Administrateur van financiën in September 1858.

Daar het leven hier langzamerhand veel duurder is geworden, en de traktementen van de meeste andere ambtenaren sinds dien zijn verhoogd, wordt het billijk geacht, dat ook aan genoemde ambtenaren een betere bezoldiging wordt toegekend.

De traktementen van den Advocaat-generaal en van den Griffier bij het kantongerecht werden wel is waar nog pas in 1908 opnieuw bepaald, doch bij de herziening daarvan moest toen rekening worden gehouden, met de traktementen voor de overige rechterlijke ambtenaren geldende.

Zoo deze worden verhoogd, is het billijk, dat de bezoldiging van den Advocaat-Generaal weer gelijk worde aan die van den Griffier bij het Hof

Uit de Oude Doos.

De buitgemaakte „Carraboo".

II.

Nadat de scheepspapieren en alle andere stukken van waarde waren overgegeven, klonk op de „Carraboo" het bevel een boot te strijken. Toen deze was neergelaten, werd den bemanning en passagiers bevolen er in neer te gaan, en werd opgeroeid naar het kaperschip waar allen aan boord werden genomen. De boot zelf van de „Carraboo" werd ook aan boord geheschen volgens de orders van den Commandant, daar deze nog dienen moest in de plannen, die hij had met zijn gevangenen.

Onderwijl werd een krijgsbemanning gekozen uit het scheepsvolk der kaperbrik — allen beruchte zeeroovers tot de uitoefening der zeerooverij in dienst genomen — en aan boord gebracht der „Carraboo" door hun kameraden, die na volbrachte taak op hun eigen schip terugkeerden, welbeladen met kleeren en andere artikelen, die ze van het krijgsschip als buit en rechtvaardig loon hadden meegebracht.

De kaper heesch daarna alle zeilen en voer weg, de „Carraboo" aan zich zelve overlatend en de beste wenschen toeseinend op de reis naar haar nieuwe bestemming: St. Eustatius.

Met angst in het hart zagen de gevangen bemanning en passagiers van de „Carraboo" de toekomst tegemoet. Zou met hen gebeuren wat met zoovelen reeds geschiedde, die in handen der zeeroovers vielen, zouden ook zij op eene radicale manier verhinderd worden iets na te vertellen van de geschiedenis der „Carraboo"?

De kapitein toonde zich zeer welwillend tegenover hen, wat hun hoop op behoud verlevendigde.

De Commandant met zijn officieren en passagiers der „Carraboo" werden niet als gevangenen in het ruim opgesloten, doch konden zich vrijelijk aan dek bewegen; de overige bemanning werd in hun vrijheid beperkt en bewaakt in het tusschendek, in gezelschap van de bemanning eener Fransche brik, kort te voren eveneens door de „Las Damas Argentinas" genomen en opgestuurd naar St. Eustatius.

Aan geen plagerij of mishandeling stond iemand van hen bloot, integendeel liet de behandeling niets te wenschen over en wachtte men met goeden moed op het geschikte oogenblik dat de kapitein zich op een menschwaardige wijze van hen zou ontlasten. Hetgeen niet ver af was.

Na enkele dagen kwam men in het gezicht der Canarische eilanden. De rooverkapitein had zijn plannen met zijn gevangenen gemaakt en besloten hen hier te landen, doch op zulk eene wijze, dat het hem geen gevaar voor zijn schip kon opleveren.

Toen men op enkele mijlen afstands de kust genaderd was, werd de vaart verminderd en alle gevangenen moesten aan dek komen. De kapitein deelde hen mede, dat hij met hen barmhartigheid zou doen en wees hen het land aan: de Canarische eilanden, waar zij konden aan wal gaan en uitzien naar eene gelegenheid om naar hun Home terug te keeren.

Aan Captain Cook gaf hij 20 dollars en den kapitein der Fransche brik 10 dollars voor sommige noodzakelijke uitgaven, die zij misschien bij het landen te doen hadden.

De boot der „Carraboo", hun eigen boot, waarmede zij aan boord van het kaapschip waren gebracht en meegenomen was, werd weer te water gelaten en de bemanning der beide schepen bevolen er in plaats to nemen.

De boot van geringe afmeting was opgepropt vol en door het groote gewicht dier vele menschen bijna overladen. Haar rand kwam bijna aan het wateroppervlak hetgeen met den lekkenden toestand, waarin zij verkeerde, geen gering gevaar opleverde voor de opvarenden.

Onder blij gejuich van de roovers, en angstige stilte van de beroofden, werd afgestoten van de brik, die met volle zeilen wederom het ruime sop koos, terwijl zij, de uit hun gevangenschap verlosten, lagen te dobberen tusschen hoop en vrees, of zij wel ooit de kust zouden bereiken.

De doodsangst deed hen al het doorgestane leed vergeten, de smart over het verlies van hun have werd niet gevoeld, met de meeste omzichtigheid werd getracht, ten minste hun leven te redden van een wissen dood.

En het geluk was met hen. Terwijl zij daar met de grootste voorzichtigheid en zeemanskunst oproeiden naar de kust, werden ze opgemerkt door de bewoners van Lanzarote, een kustplaats op de Canarische eilanden. Dezen, hun benarden toestand ziende, zetten onmiddelijk twee booten uit, om de arme reizigers te helpen om de twee mijlen goed over te komen, die hen nog van de kust scheidden.

Gelukkig dus was deze bemanning niet in handen gevallen van dat soort zeeroovers, die met hun gevangenen korte metten maakten, hen meedoogenloos vermoordden en een laatste rustplaats bezorgden in de diepte der zee.

* * *

De „Carraboo", met hare nieuwe bemanning aan boord, zette onderwijl koers naar St. Eustatius.

Volgens order, die de kaperkapitein vóór het scheiden gegeven had, werd aan boord alles in orde gebracht en het schip in dier voege veranderd, dat het bij haar aankomst op de bestemmingsplaats het aanzien hebben zou van een verlaten gevonden schip. Men moest niets kunnen ontdekken van haar waren naam, haar afkomst, bestemming etc. De romp werd geheel zwart geverfd, zoodat de op haar boeg geverfde naam niet meer zichtbaar was; de bagage werd gesorteerd en zoo geplaatst dat een snelle lossing van het schip kon plaats hebben.

In dien staat kwam het den 13en Augustus 's morgens voor St. Eustatius. Om welken reden niet werd geankerd noch gelost, staat niet vermeld. Hetzij de zee onveilig was door loerende oorlogskruisers, hetzij lont was geroken, dat men bespied werd, of wat ook de roovers en hun agenten bemoeilijkte om zich zelve en hun lading te verzekeren, zeker is het, dat het den geheelen voormiddag bleef kruisen vóór de bay der „Golden Rock" zonder de ankerplaats te naderen.

Na veel gesein, over en weer, voer een sloep uit Statius naar het geroofde schip en gingen twee inwoners van dat eiland aan boord der „Carraboo".

Zoo snel als de lichte bries het toeliet, werd koers gezet naar Saba, om dat eiland nog vóór den avond te bereiken en zonder gevaar aan de Latherbay voor anker te komen. Deze ankerplaats was geschikter voor hun doeleinden dan de Forthbay. Want hier was noch wachthuis noch wacht, en langs den Latherweg kon men ook meer ongezien en ongehinderd naar boven komen en waren opbrengen.

Op Saba toefde men twee dagen, zonder een vlag te toonen, of nationaliteit bekend te maken, zonder inklaring te doen, noch een der formaliteiten te vervullen, die iedere scheepsoverste verplicht is bij het plaatselijk bestuur te doen plaats hebben.

Verzoeken en bevelen van den Vice Commandant van het eiland aan kapitein en bemanning der brik werden in den wind geslagen; verschillende kisten en pakken gemerkt: „Captain Cook, Brig Carraboo" ingesmokkeld; de bemanning, acht in getal, kwam aan wal, zich verspreidend zonder onder de oogen der autoriteiten te komen en zeilde ten slotte den 15en in een boot van de „Carraboo" weg naar St. Barths, de brik onbeheerd achterlatend. Zij waren wel verzekerd, dat zij in handen zou komen van hen, bij wie zij zijn moest.

Het bericht van dit vreemdsoortig verschijnen der „Carraboo" vóór Saba werd door den Vice Commandant van Saba opgezonden naar zijn Chef, den Commandant van St. Eustatius, en daar zij gerapporteerd werd als een verlaten gevonden schip, gelijk men beweerde, zond de Commandant iemand van zijn eiland om „in naam des Konings der Nederlanden" er beslag op te leggen en den Vice Commandant van Saba te bevelen, het schip op te laten brengen naar St. Eustatius.

Wordt vervolgd.

van Justitie, en dat ook de bezoldiging van den Griffier bij het kantongerecht eenigszins worde verhoogd.

Het traktement van den Directeur der Openbare Werken werd vastgesteld in 1893; doch de werkzaamheden aan dit ambt verbonden zijn in de laatste jaren veel zwaarder en gewichtiger geworden, zoodat het alleszins billijk mag worden geacht, dat dit traktement ook wordt gesteld op f 5000.—

Wenschelijk wordt het geoordeeld bij de vermeerdering der traktementen, het systeem van periodieke verhoogingen toe te passen, en wel zóo, dat aan hen, die in het geheel een traktementsverhooging van f 1000.— zullen verkrijgen, in drie termijnen, telkens van drie jaren, respectievelijk f 400.—, f 300.— en f 300.— zal worden verzekerd, terwijl aan den Directeur der Openbare Werken en den Griffier van het kantongerecht, die een verhooging van f 500.— en f 400.— zullen erlangen, die verhooging in twee gelijke termijnen van 3 jaren zal worden toegekend.

Het ligt in de bedoeling om, als de credieten voor de verhoogingen zijn toegestaan, aan de thans in dienst zijnde titularissen reeds in 1914 een verhooging in eersten termijn toe te kennen.

Ondergeteekende meent er op te moeten wijzen, dat de traktementen van den Procureur-generaal, van den President en de leden van het Hof van Jutitie, van den Griffier bij dat Hof, van den Advocaat-generaal en van den Administrateur van financiën bij Koninklijk Besluit worden vastgesteld.

Naar aanleiding van hetgeen hierboven is aangevoerd, wordt aan den Raad aangeboden dit ontwerp-verordening, waarin voor de bovenomschreven traktementsverhoogingen de noodige credieten worden aangevraagd.

Verordening tot wijziging van de verordening, regelende het van Overheidswege te houden toezigt over den toestand der openbare gezondheid in deze kolonie (*P. B. 1874 N° 4.*).

Zooals artikel 19 thans luidt, moet de stadsgeneesheer alle binnenkomende schepen, onverschillig waar zij binnenkomen, visiteeren, wanneer het vereischt wordt met betrekking tot de quarantine maatregelen.

Deze bepaling is blijkbaar vastgesteld in een tijd, toen het visiteeren uitzondering en geen regel was zooals nu, en ook werd waarschijnlijk niet aan andere baaien dan de St. Annabaai gedacht. Nu echter het op zoovele plaatsen bij herhaling voorkomen van pest en andere besmettelijke ziekten het onderzoek van bijna alle hier binnenvallende vaartuigen noodig maakt en de scheepvaart zich met den dag uitbreidt, is het voor den stadsgeneesheer ondoenlijk zich, bij herhaling, voor verscheidene uren onverwacht ver van de haven te begeven en daardoor ongewenscht oponthoud aan de scheepvaart te veroorzaken.

Waarschijnlijk zal het niet lang meer duren of de schepen van de kust van Zuid-Amerika of elders komende zullen Nieuwpoort aandoen om phosphaat van Sta. Barbara te laden, waardoor de behoefte ontstaat aan een regeling van de wijze, waarop die schepen geneeskundig zullen worden gevisiteerd, alvorens communicatie met den wal te mogen hebben. Daarom ligt het in de bedoeling van den ondergeteekende om, wanneer de voorgestelde wijziging door Uwen Raad zal zijn goedgekeurd, aan de instructie voor de geneesheeren, belast met de armenpraktijk in het stadsdistrict en in het 2e en 3e district van het eiland Curaçao (P. B. 1907 N°. 32) een artikel toe te voegen, bepalende, dat de geneesheer, belast met de armen praktijk in het 2e district van het eiland Curaçao, de schepen, die de baaien in dat district gelegen aandoen, zal visiteeren. En daar nu de tocht naar de verschillende aanlegplaatsen der schepen, het onderzoek en de terugreis meerdere uren in beslag zullen nemen, zal tevens worden bepaald, dat de geneesheer voor iedere visite ten koste van het schip ten hoogste vijftien gulden zal mogen berekenen.

De Gouverneur van Curaçao,
NUYENS.

Instelling van een Kolonialen Raad

voor Oost Indie.

De minister van koloniën heeft twee wetsontwerpen ingediend: 1o. tot nadere wijziging van het Reglement op het beleid van de regeering van Nederlandsch-Indië; 2o. tot nadere wijziging van de Indische Comptabiliteitswet.

Het eerste strekt om de samenstelling en de taak van een nieuw in te stellen Kolonialen Raad vast te leggen, terwijl het weede, in aansluiting daaraan, voornamelijk beoogt de gevolgen van de bemoeienissen van dat orgaan te beschrijven.

Het artikel dat de instelling van den Kolonialen Raad beoogt, luidt aldus:

Er is een Koloniale Raad van negen en twintig leden.

De Raad bestaat deels uit ambtelijke, deels uit niet-ambtelijke leden.

Onder ambtelijke leden worden verstaan dezulken, die een betrekking in dienst van den lande uitoefenen.

De ambthalijke leden nemen zitting ambsthalve of krachtens benoeming door den gouverneur-generaal; de niet-ambtelijke krachtens zoodanige benoeming of ingevolge verkiezing.

Aan den Raad wordt een secretaris toegevoegd, die buiten zijn mid den door den gouverneur-generaal wordt benoemd.

Ambtshalve nemen zitting in den Kolonialen Raad de vice-president en de leden van den Raad van Nederlandsch-Indië.

De gouverneur-generaal benoemt uit aanbevelingen van den Raad van Nederlandsch-Indië van tenminste twee personen, voor elke te vervullen plaats: vijf hoofden van gewestelijk bestuur, ten deele van Java en Madoera; ten deele van de gewesten daarbuiten; vijf gewichtige openbare betrekkingen bekleedende, niet-Europeanen; drie niet-Europeesche ingezetenen.

Gewestelijk of andere krachtens het tweede lid van artikel 68a ingestelde, raden dan wel groepen daarvan verkiezen elf, niet ambtelijke, ingezetenen.

De regelen tot uitvoering van dit artikel worden door den Koning vastgesteld.

De vice-president van den Raad van Nederlandsch-Indië is voorzitter van den Kolonialen Raad.

Ingeval van ontstentenis of verhindering van den voorzitter treedt het oudste lid in benoeming van den Raad van Nederlands Indië, dat ter vergadering aanwezig is, als waarnemend voorzitter op.

De gouverneur-generaal kan, wanneer hij dit noodig acht, de leiding der vergadering op zich nemen of opdragen aan den luitenant-gouverneur-generaal, zij hebben een raadgevende stem.

Vereischten voor het lidmaatschap van den Kolonialen Raad zijn o.m; dat men mannelijk ingezetene van Nederlandsch-Indië zij; den ouderdom van vijf-en-twintig jaar heeft vervuld en den staat van Nederlandsch onderdaan bezit.

De leden moeten, ter beoordeeling van den gouverneur-generaal, de Nederlandsche taal voldoende machtig zijn om aan de beraadslagingen van den Raad behoorlijk te kunnen deelnemen.

De niet-ambtshalve zitting hebbende leden worden voor drie jaar be noemd of verkozen.

Zij treden tegelijk af en zijn dadelijk opnieuw benoembaar of herkiesbaar.

De Koloniale Raad houdt zijn vergaderingen in het openbaar ter hoofdplaats Batavia.

Jaarlijks worden twee gewone zittingen gehouden. De tijdstippen van den aanvang daarvan worden door of namens den gouverneur-generaal te bekwamer tijd ter kennis van de leden gebracht.

Wanneer de gouverneur-generaal het noodig oordeelt, worden op gelijke wijze buitengewone zittingen belegd.

Hij kan de beraadslagingen door gemachtigden doen bijwonen, ten einde te doen toelichten en namens hem voorlichting te verschaffen.

In spoedeischende gevallen kan de oproeping tot bijwoning van een buitengewone zitting van den Kolonialen Raad zich bepalen tot de op Java en Madoera metterwoon gevestigde leden.

Aan de overige leden wordt in die gevallen zonder oproeping kennis gegeven van het voornemen om de buitengewone zitting te houden

De Koloniale Raad mag niet beraadslagen noch besluiten, zoo niet meer dan de helft van de leden tegenwoordig is.

De beslissingen worden bij volstrekte meerderheid der stemmende leden genomen.

Over alle zaken wordt mondeling en bij hoofdelijke oproeping gestemd; bij staking van stemmen heeft de voorzitter een beslissende stem.

De leden zijn niet gerechtelijk vervolgbaar voor hetgeen zij in de vergaderingen hebben overgelegd.

Het reglement van orde voor de vergaderingen van den Kolonialen Raad en de regeling van de aanspraken der leden op vervoermiddelen, tegemoetkoming voor reis- en verblijfkosten en presentie- of verblijfgelden worden door den Koning vastgesteld.

In nauw verband tot het doel, waarmede de Kolonialen Raad wordt ingesteld, staat de wijze, waarop het college zijn taak zal uitoefenen.

Met betrekking tot zijn voornaamste werkzaamheid, de medewerking aan de jaarlijksche begrooting, zij het volgende vermeld. Het spreekt vanzelf, dat de ambtelijke organen, evenals thans geschiedt, den voorarbeid zullen moeten verrichten, die noodzakelijk is voor de ineenzetting van het ontwerp der begrooting. De Koloniale Raad staat daar buiten; zijn werkzaamheid vangt eerst aan nadat het ontwerp, voorzien van eene toelichting door den gouverneur-generaal, aan hem is aangeboden.

De Koloniale Raad wordt jaarlijks voor de behandeling van de begrooting op een vast tijdstip, bijeengeroepen.

Bij de opening van deze zitting wordt het ontwerp van de begrooting aangeboden; tegelijkertijd wordt het openbaar gemaakt.

De mondelinge behandeling zal plaats hebben in de openbare vergadering. Voor een vruchtdragende beraadslaging zal het noodig zijn daarbij gedelegeerden van den gouverneur-generaal-als hoedanig in de eerste plaats de departementschefs in aanmerking komen — tegenwoordig te doen zijn, die namens hem en overeenkomstig zijn instructiën van voorlichting aan het college zullen moeten dienen.

De beslissingen, die ten aanzien van de ontwerp-begrooting door den Kolonialen Raad zullen worden genomen, zullen bindend zijn voor den gouverneur-generaal, in dien zin, dat de landvoogd verplicht zal zijn de begrooting in overeenstemming daarmede vast te stellen.

Deze vaststelling zal slechts een voorloopig karakter hebben; zij laat de bevoegdheden van het opperbestuur en van de Staten-Generaal geheel onverlet; zij tast evenmin de vrijheid van den landvoogd aan om tegenover beslissingen, waarmede hij zich niet kan vereenigen, zijne bezwaren aan den minister van koloniën kenbaar te maken.

Dezelfde gedragslijn, als hiervoren is beschreven, zal te volgen zijn ten aanzien van de behandeling en voorloopige vaststelling van het slot der rekening c. a. en van eventueele besluiten tot het aangaan van geldleeningen.

De gouverneur-generaal zal zich ook daarbij moeten gedragen naar de beslissingen van den Kolonialen Raad, welke beslissingen — het zij ten overvloede aangeteekend — den wetgever in Nederland niet binden.

Blijft in dat syssteem de difinitieve vaststelling van de begrooting geheel voorbehouden aan den wetgever, met volkomen eerbiediging van de vrijheid en wettelijke bevoegdheden te dezen aanzien van de Kroon en der Staten-Generaal, zoodat de begrooting, zooals die in Nederland zal worden vastgesteld,, in wezen een zelfstandige begrooting zal zijn, toch zal de medewerking aan de voorloopige begrooting door een lichaam als de Koloniale Raad een gewichtige beteekenis hebben.

Die beteekenis is gelegen in het feit, dat zij gelegenheid verschaft aan vertegenwoordigers uit de Indische maatschappij om rechtstreeks deel te nemen aan de overweging van al hetgeen noodig is om het beheer over Indië in den ruimsten zin aan de eischen van een goed beheer te doen beantwoorden; deel te nemen op een wijze, die hun waarborgt, dat hun opvattingen en wenschen ter kennis komen van regeering en volksvertegenwoordiging in het moederland, die op deze wijze, bij de behandeling van de begrooting, zullen beschikken over de voorlichting van de naastbelanghebbenden.

Het Roomsche „gevaar" weer vergeten.

De Standaard schrijft:

Met den ijver van een Don Quichotte streed de Bond van protestanten in Juni tegen Rome.

Alva en de inquistie kwamen er bij te pas, en er werden versjes op gemaakt.

Mede door deze zotte razernij heeft de Linkerzijde den strijd gewonnen. En nu?

Zal er nu, vraagt de *Stichtsche Crt.*, een Ministerie optreden, dat scherp positie neemt tegen Rome?

Men zou dit zoo'n beetje kunnen verwachten. Dat wil nu zeggen: iemand, die naïef genoeg was om te denken, dat het Liberalisme zulke zaken ernstig neemt, en die niet wist, dat het enkel te doen was om wat stof op te jagen ten einde de overwinning te behalen, zou allicht kunnen meenen: na zoo'n stembusoverwinning zal men den „Roomschen Invloed" toch wel eens tegen gaan.

Maar zie: zóó totaal is die antipapistische campagne nu reeds vergeten, dat Mr. Troelstra in goeden ernst met het voorstel kwam: laat er een liberaal-roomsch Ministerie optreden."

Men zal zeggen, dat voorstel kwam voort uit Mr. Troelstra's verlegenheid met de overwinning. Nu, dat is ook zoo. Maar dit neemt niet weg, dat het voorstel toch in ernst gedaan is en dat de oud-liberale *N. Courant*, al meende ze dat het niet gaan zou, zich van het denkbeeld toch niet afkeerig toonde.

Natuurlijk, zegt de *Stichtsche* dan verder, natuurlijk komt er van de uitvoering van het denkbeeld niets. De Roomsche partij is te zeer getrouw aan het Chistelijk beginsle, waarin zij met de andere Rechtsche partijen solidair is, om zich tot zulk een combinatie te leenen.

Maar men ziet er uit, dat niemand er ook maar een oogenblik aan denkt, dat de antipapistische verkiezingscampagne nu ook zal leiden tot een antipapistische politieke gedragslijn.

Zeker, óók Rome kan inzake onderwijs en zending van den nieuwen koers te lijden hebben, maar niet omdat het Rome is in tegenstelling met het protestantisme, doch omdat alle Chistelijke richtingen te lijden hebben.

Speciaal tegen Rome als zoodanig zal niets ondernomen worden."

Och, mannen als Differee, Prof. Muller, Bronsveld enz. zijn eenvoudig door het liberalisme gebruikt om onder antipapistischen schijn het Christendom te treffen. Het antipapisme wordt, als een wapen dat zijn dienst heeft gedaan om de heeren de macht in handen te spelen, nu weer voor vier jaar opgeborgen."

Olie als stookmiddel

bij de oorlogsvloot. Over dit onderwerp sprak de Britsche minister Churchill onlangs bij de behandeling der Marine-begrooting. Hij stelde de voordeelen van het oliegebruik in het licht en herinnerde er aan, dat de snelle slagschepen van het programma 1912—1913 gebouwd waren op het gebruik van olie als brandstof, hetwelk ook zou geschieden bij de kleine kruisers en torpedojagers van 1913—1914, terwijl vijf slagschepen van dit jaar voor het gebruik van kolen gebouwd zullen worden en alleen olie als reservebrandstof hebben.

De reden van deze verandering is. dat olie alleen vereischt wordt voor groote schepen, indien een buitengewone snelheid noodig is en de admiraliteit zag geen reden om de gewone gemiddelde snelheid van de slagvloot te verhoogen, zoodat deze dus blijft op een maximum van 20 of 21 knoopen. En de voornaamste grondslag voor de beweegkracht der schepen van de slagvloot zullen voorloopig de kolen blijven.

Churchill besprak ook noch de quaestie van olievoorraden. Hij verklaarde, dat de admiraliteit later onafhankelijk eigenares en leverancier wilde worden van haar eigen voorraden, maar voorloopig zou het haar politiek zijn vroegtijdig eenige contracten voor ongeveer vijf jaren af te sluiten, ten einde regelmatig een geschikten toevoer tegen reëelen prijs te verzekeren.

Berichten uit de Kolonie.

Koninginnedag.

Hare Majesteit WILHELMINA, Koningin der Nederlanden viert morgen haren drie en dertigsten verjaardag.

Nergens kan deze dag met oprechter vreugde gevierd worden dan hier op Curaçao, waar de geliefde Vorstin in allen eenvoud wordt vereerd en geëerbiedigd. De Hooge Landsvrouwe heeft herhaaldelijk getoond werkelijk belang te stellen in Hare Koloniën en der arme bevolking van Curaçao een warm hart toe te dragen. Die liefde voor Curaçao heeft Hare Majesteit overgestort in Hare Dochter Prinses JULIANA, toen Zij Deze heidebouquetjes liet binden voor Curaçao.

Van harte juichen wij daarom mede op haren Verjaardag, den Goeden God biddend nog lang Haar kostbaar leven te sparen, Haar huiselijk geluk te willen zegenen, en Haar regeering te bestendigen in vrede en voorspoed.

Lang Leve H. M. de Koningin!

* *
*

Om den Zondag, den Dag des Heeren, zullen de feestelijkheden, volksspelen, concerten en audiëntie ten Gouvernementshuize gehouden worden op Maandag a.s. Daar de getalsterkte van het garnizoen te gering is, zal er geen parade zijn.

Iets voor Curaçao.

In de *Scientific American* No. 26 van 28 Juni 1913 op pagina 575 komt een beschrijving voor van een nieuwe variëteit boonen, welke bijzonder geschikt is voor droog klimaat.

Onder geheel bizondere omstandigheden werd dit soort boonen ontdekt. Prof. R. W. CLOTHIER van de Universiteit van Arizona maakte in den zomer van 1908 een reis van 1300 mijl over de bergen en door de woestenijnen van Arizona. Hij bezocht bij die gelegenheid de Papago-Indianen en ontving van hen honderdenbruin-gele boonen van geheel onbekende variëteit. Het landbouwkundig Proefstation zaaide er eenigen uit en nam vier jaar proeven, alvorens iets daaromtrent bekend te maken. De nieuwe boonsoort, TEPARY genaamd, heeft bewezen meer dan eenig andere soort bestand te zijn tegen droogte. Alleen met den zeer geringen regenval van Arizona, zonder verdere kunstmatige besproeiing, bracht een acre 730 pond boonen op, terwijl andere soorten in dezelfde omstandigheden slechts 66 — 144 pond per acre opleverden.

Onze Landbouwkundige, de Heer DUSSEL, zal ons na zijn bezoek aan Amerika, hierover nog wel iets naders weten te vertellen. Het is buiten kijf, dat hij met de *tepary* zal kennis maken.

Hr Ms Zeeland.

is Maandagmorgen naar Bonaire vertrokken tot het houden van schietoefeningen, en is gisteravond weder hier binnengevallen.

Des Moines.

Deze Amerikaansche kruiser, welke reeds vroeger onze haven bezocht, is hedenmorgen hier binnengeloopen, komende van Puerto Cabello. De Amerikanen zullen gedurende 4 dagen onze gasten zijn.

Dat zal heel wat roerigheid brengen gedurende de feestdagen.

Het Garnizoen

heeft een grooten veldtocht gemaakt. Dinsdagmorgen half vier zijn de troepen uitgetrokken op marsch naar Siberië, hebben daar gekampeerd en zijn toen verder gemarcheerd naar Savoneta. In de Benedendistricten werden verschillende excursies gemaakt.

Gistermorgen trok men met muziek de stad weer in.

Havenwerken.

Er schijnt een algemeene staking uitgebroken onder de meer moderne inrichtingen: de zandzuiger met zijn onderlossers en het ontstekingsschip. De zandzuiger is nu ook verhaald en in het Rifwater gebracht ter reparatie.

De oude MARIE CHARLOTTE stoort zich aan niets en slaat met haar grijpvingers geducht om zich heen. Zij lacht om al dat moderh gedoe, dat ieder oogenblik defect raakt, en werpt de vlotten maar vol met steenen en gruis.

De Juliana-Werf.

Woensdag zal het een vreugdedag zijn voor de Firma S. E. L. MADURO & SONS. Hare nieuwe werf in het Schottegat zal op dien dag plechtig worden ingewijd.

Wij wenschen der actieve Firma van harte geluk met de voltooiing van haar grootsch werk, waaraan geen kosten zijn gespaard.

De Juliana-werf is een sieraad voor onze haven, welke er een echt modern aspect door krijgt.

Woensdag, 27 Aug. ll. kwam een Noorsch kolen transport, de *Sif*, direct aan de nieuwe kade om kolen te lossen, welke eerstdaags door Hr. Ms. *Zeeland* ten deele weer zullen worden ingenomen.

Hopen wij, dat de Juliana-Werf geen dag zonder schip zij.

Kolenstation Curaçao.

De Curaçaosche Handel Maatschappij heeft weder een nieuwe Lijn verbonden aan ons eiland om hier kolen in te nemen. De Engelsche *Warrior* kwam hier Donderdag van Montivideo, nam hier kolen in en vertrok Vrijdagmorgen naar Galveston. De booten dezer lijn zullen voortaan zich hier geregeld van kolen komen voorzien.

Hoe meer hoe liever!

Vestigingsplaats.

Deze week werd door het Gouvernement de Plantage *Dominguito* aangekocht, waar plaats genoeg open komt om ± 300 huisgezinnen te laten wonen, elk in zijn huisje, op eigen erf.

Dit zal voor menig trouwlustig paartje een uitkomst zijn, want in het heele 2e district was bijna geen goed stuk grond meer te krijgen.

In de Benedendistricten zal nu ook

spoedig tot den aankoop van verschillende plantages worden overgegaan, terwijl de Plantage *Groot Kwartier* eerst moet worden opgemeten om later gedeeltelijk aan 't Gouvernement te komen voor proeftuin en bouwtuintjes voor de warmoezeniers.

Tragisch.

Er heerscht groote verslagenheid in onze kleine maatschappij. Een jonge Hollander, de Heer F. W. Lensvelt, oud 24 jaar en verleden jaar hierheen gekomen uit Den Haag om als onder-directeur van het Struisvogelpark „Albertina" te fungeeren, is dood in een put gevonden.

De omstandigheden zijn van dien aard, dat men hier aan een misdaad moet denken.

De Heer Lensvelt woonde afzonderlijk in een klein huis bij den ingang der plantage *Choloma*, maar gebruikte gewoonlijk het middagmaal ten huize van den Directeur, den Heer Lens, iets meer binnen in de plantage gelegen. Ook Woensdagavond had zich de Heer Lensvelt als naar gewoonte naar het Landhuis begeven, had er gemiddagmaald en was nog wat gezellig blijven praten met den Heer en Mevrouw Lens en nam tegen half negen afscheid.

Den weg naar zijn eigen huisje kon hij natuurlijk best in 't donker vinden, hij deed het iederen avond. Ten overvloede heeft de bijna droge put achter zijn huis een witten rand, welke bij de grootste duisternis nog te onderscheiden valt.

Toen Donderdagmorgen de Heer Lensvelt niet verscheen om zijn gewone werkzaamheden te verrichten, werd eens naar hem geïnformeerd, en men kwam tot de ontdekking, dat zijn huisje gesloten was en zijn lijk, met het hoofd naar beneden in den put lag.

De Justitie werd van het geval in kennis gesteld.

Bij onderzoek bleek, dat het lijk een groote sneewonde aan het hoofd vertoonde, dat de rechterarm vol doornen zat en er sporen van worsteling werden ontdekt.

De gouden ring en het horloge, de stok en hoed werden niet teruggevonden.

De lijkschouwing werd verricht door de Doktoren Gaerste en Henriquez in tegenwoordigheid van Mr. de Gaay Fortman en de Veer Abrahamsz als Officieren van Justitie.

Onder vele bewijzen van deelneming werd het lijk op het Protestantsche Kerkhof te Pietermaai begraven.

Het gerucht gaat, dat men reeds twee verdachte personen naar de stad heeft gebracht.

Het is te hopen, dat het Gerecht de snoode bedrijvers van dezen misdaad spoedig vinde. Moord en doodslag behooren, Goddank, op Curaçao tot de allerzeldzaamste uitzonderingen.

Koloniale Raad.

Donderdagavond kon de algemeene vergadering niet doorgaan wegens gebrek aan quorum.

Voor de trouwe Leden is het niet erg pleizierig telkens zoo gedupeerd te worden door hun tragere collega's. Daarbij, de Ontwerpen, thans door den Gouverneur ingediend, zijn belangrijk genoeg om de algemeene belangstelling der Heeren Leden ten volle te verdienen, terwijl er ook wel eenige haast mag betracht worden, daar één der ontwerpen nog behoort bij de Begrooting van 1914.

Telephoonverbinding.

Nu er een vuurtoren te Westpunt is, schijnt een telephoonverbinding met de stad een noodzakelijk gevolg, een onafwijsbare eisch.

De torenwachter kan een of ander defect ontdekken, maar zal zeer dikwijls dat gebrek niet aanstonds kunnen verhelpen zonder de noodige hulpmiddelen.

En toch, wil de vuurtoren van Westpunt aan zijn doel beantwoorden, dan moet men volle zekerheid hebben, dat het licht steeds goed in orde wordt gehouden en flink brandt. Is er nu een telephoonverbinding, dan kan de Directeur van O. W. 's ochtends vroeg gewaarschuwd worden, zoodra eenig defect is ontdekt, en kan per auto de reparateur naar Westpunt gaan om nog vóór den avond het licht weer in orde te brengen.

Vuurwerk.

Het vuurwerk voor Koninginnedag is nog niet aangekomen, maar men hoopt, dat het nog juist bij tijds hier kan zijn.

Nu, eerder is het ook niet noodig.

Ratten.

In de laatste 2 weken werden 266 ratten in 't fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd.

Boekenschouw.

De vorige week vergaten wij mede te deelen dat het *Handboek der Zielkunde*, met toepassingen op onderwijs en opvoeding, door J. D. J. Aengement en Chr. L. Wesseling Mzn bij de firma C. L. van Langenhuysen te Amsterdam te verkrijgen is tegen f 2.50 ingenaaid en f 3 gebonden.

Officieele Berichten.

Aan den R. K. Geestelijke van den 2den rang op Bonaire B. A. J. Burgers is tot herstel van gezondheid drie maanden verlof verleend; en de overplaatsing van den R. K. Geestelijke A. Lamers van Curaçao naar Bonaire is door den Gouverneur goedgekeurd.

Het nieuwe licht op Klein-Curaçao zal op den 16den September 1913 worden ontstoken.

Posterijen

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven.

Teodor Boelbaai, Teodor Boelbaai para entregar Anita Jansen, Lorenzo Bizairo, Catherine Conn; Frank Creenbere, Franchico Carloti, Sylvain Cohen, S. Adolfo Diaz P., Ridolf De Windt a/b S. S. „Philadelphia", Carmen Felicia, Ortencia Lover, Petronilia Marchena, Enrique Thielman, Ben Veerez.

Aangeteekende stukken: Doctor Acabada Gebrs. Jonckheer, Hector Pinedo, Michael W. Homer.

Drukwerken: Tarmons Khalil Abraham, Armando Salas.

Monsters: S. Cohen (2).

Niet voor bestelling of verzending vatbaar de volgende drukwerken respectievelijk geadresseerd aan: Sra Brusese y hijas, J. H. M. Ellis, Dolores C. de Cebolleros, Vieques, (Pto. Rico), John Palm, Tampico, (Mexico).

Zonder adres, twee briefkaarten en twee monsters respectievelijk verzonden door Helene en Curzon Bros. C.

Drie briefkaarten in blanco.

Regenval.

Gedurende de maand Juli 1913.

Fort Amsterdam	8.6 mM.
Westpunt	9.1 „
Plantage Siberië	14.8 „
Kl. Sta Martha	4.5 „
Hoffi Abao	0. „
Cas Chikito	4.5 „
Sta. Maria	3.4 „
Groot St. Joris	[illegible] „
Wilhelminadal	[illegible] „
Santa Rosa	[illegible] „
Beekenburg	0. „
Noordkant	8. „

In Augustus zijn er hier en daar 'n paar flinke buitjes gevallen.

Op sommige plaatsen heeft men reeds geplant.

Over het algemeen zegt men, dat ons een goed regen jaar staat te wachten. We willen het hopen want we kunnen een goed jaartje best gebruiken.

Voor den Vrede.

Voor het XXe Wereldcongres voor den Vrede bestaat een buitengewoon groote belangstelling; Terwijl het Congres te Genéve door ruim 5'0 personen werd bezocht, hebben zich thans, meer dan drie weken nog vóór den aanvang, reeds 367 personen als lid doen inschrijven.

Tot de thans ingeschreven 367 Congresleden behooren 228 Nederlanders (te Genéve waren 170 Zwitsers lid van het Congres), 46 Amerikanen, 28 Engelschen, 15 Oostenrijkers, 13 Duitschers, 10 Belgen, 10 Franschen, 10 Italianen, 3 Denen, 2 Zwitsers, 1 Rus en 1 Spanjaard.

Als buitenlanders van beteekenis, die dit Congres hopen bij te wonen kunnen thans reeds worden genoemd: Senator Theodore E. Burton, Amerika, lid van den Interparlementairen Raad, de groote voorvechter voor het Amerikaansch-Engelsche Arbitrage-verdrag in 1912; Oscar S. Srauss, Amerika, gewezen Amerikaansch gezant te Konstantinopel, oud Minister voor Handel en Arbeid, lid van het Haagsche Permanente Hof van Arbitrage; Prof. Samuel Y. Dutton, Amerika, hoogleeraar aan de Universiteit te Columbia, lid van het Berner Bureau; Miss Anna B. B. Eckstein, de bekende strijdster voor de aan de Derde Vredeconferentie aan te bieden Wereldpetitie ter bevordering van de Arbitrage; Bertha von Süttner; Dr. Alfred H. Fried, winnaar van den Nobelprijs voor den Vrede 1912, Docter honoris causa der Leidsche Universiteit, de leider van het wetenschappelijk pacifisme in Duitschland en Oostenrijk; Prof. J. J. Prudhommeaux, Secretaris-Generaal van het Europeesch Bureau der Carnegie Endowment for international Peace, oprichter in 1887 van de Fransche Vredesvereeniging „La Paix par le Droit"; A. Vanderpol, Stichter van den Internationalen Roomsch-Katholieken Vredesbond; Paul Jacques Houssa, onder-voorzitter van der Belgischen Roomsch-Katholieken Vredesbond; J. G. Alexander, Engeland, oud-Secretaris-Generaal den International Law Association onder-voorzitter der Permanente Commissie voor Internationaal Recht bij het Berner Bureau, afgevaardigde van Engeland op de Internationale Opium-conferentie in 1911; Baronesse de Laveleye, België, Eere-Voorzitster der Belgische Afdeeling der „Alliance pour la Paix par l'Education; Felix Moscheles, de 80-jarige voorzitter der Engelsche „International Arbitration and Peace Association."

Voorts kan medegedeeld worden, dat de „International Law Association" waarvan de Nederlandsche Vereeniging voor Internationaal Recht een onderdeel vormt, besloten heeft tot het officieel zenden van vijf afgevaardigden, en dat de „Association internationale medicale contre guerre", die 6000 geneesheeren als leden heeft, niet minder dan 14 geneesheeren naar 's-Gravenhage heeft afgevaardigd.

Personas Delicadas.

Las personas flacas y faltas de fuerzas, vigor, emprendimiento' etc., hallarán en la Emulsión de Scott un auxiliar ideal, y eficaz para adquirir plena salud. Lleva nutrición á todas partes del organismo, sangre, nervios, músculos, etc. Es en realidad un gran tónico:

,,En mi práctica he obtenido siempre brillantes resultados con la combinación feliz titulada „Emulsión de Scott,' y se explica tal efecto, pues ella une la acción tónica de los hipofosfitos con la eminentemente nutritiva del aceite de hígado de bacalao. Así es que un organismo debilitado se beneficia de modo rápido a tomarla." Dr. Rafael Jelambí, Caracas, Venezuela.

Marktbericht van den Curacaoschen Handelsbond.

Van 29 Augustus 1913.

AARDNOTEN (Pindas) per K.G.	0.22
ZOUT per vat [illegible] K.G.	f 0.80
DIVIDIVI per K.G.	„ 0.05
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„ 0.70
id. per KG. 2e kw.	„ 0.60
HUIDEN per K.G.	„ 0.60
GEITENVELLEN per K.G.	„ 1.10
WOL per K.G.	„ 0.12
SCHAPENVELLEN per stuk	„ 0.55
BEENDEREN per K.G.	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.	„ 0.05

STROOHOEDEN (hipijapa):

Kwaliteit No, 1	per dozijn		„	3.75
„ „ 1 (gebleekt)	„	„	„	3.87½
„ „ 2	„		„	5.
„ „ 3	„	„	„	—
„ „ 3	„	„	„	—
„ „ 4	„	„	„	7.—
„ „ 5	„	OLA	„	—
„ „ 6	„		„	8.
„ „ 7	„		„	9
„ „ 8	„	OLA	„	9
„ „ 9	„		„	12.50
„ „ 10	„	OLA	„	12,
„ „ 11	„		„	15.
„ „ 12	„	OLA	„	15
„ „ 13	„		„	15
„ „ 14	„	OLA	„	
„ „ 15	„		„	15

Nederland.

Het Nieuwe Ministerie.

Een kabelgram uit Den Haag, gedateerd 25 Augustus, meldde, dat het Kabinet van der Linden geconstitueerd was, doch dat de namen der Ministers eerst na opening van het Vredespaleis zouden worden gepubliceerd.

De laatste daad van het Christelijk Ministerie *Heemskerk* was derhalve het vertegenwoordigen der Regeering bij de opening van het Vredespaleis. Daarna zal het extraparlementair Kabinet van der Linden optreden. Ten oorlog?

De Kabinetsformator, (Premier en Minister van Binnenlandsche Zaken?), Mr. P. W. A. Cort van der Linden, is een bekende persoonlijkheid van de liberale richting. Geboren te 's Gravenhage in 1950, promoveerde hij in 1870 aan de Universiteit van Leiden tot doctor in de rechten, op proefschrift „Beschouwingen over het Strand", werd in 1889 benoemd tot commies-griffier der Tweede Kamer, in 1881 tot hoogleeraar in de staathuishoudkunde te Groningen, in 1891 tot idem te Amsterdam en in 1896 tot raad-adviseur bij het Departement van Justitie; was van 1897—1901 in het Kabinet Borgesius—Pierson Minister van Justitie en werd daarna gekozen tot Lid van den Raad van State. Hij is commandeur in de orde der Nederlandsche Leeuw; grootkruis Griffioen-orde en groot kruis in de orde van den Leeuw en de Zon van Perzië.

Naar de *C. Crt.* mededeelt heeft de Gouverneur telegrafisch bericht ontvangen, dat Mr. Pleyte benoemd is tot Minister van Koloniën.

Aangezien in het telegram de voornamen van den benoemde niet voorkomen, wordt verondersteld, dat de heer Mr. Th. B. Pleyte, voorzitter van den Raad voor de scheepvaart te Amsterdam, bedoeld wordt.

Deze is Vrijzinnig Democraat en was candidaat gesteld voor het IXe kiesdistrict van Amsterdam, maar moest het afleggen tegen den Socialist Vliegen.

Er is echter nog een andere Mr. Pleite namelijk:

Mr. Antonie Marinus Pleyte, geboren te Zalt Bommel in 1855, hij promoveerde in 1879 aan de Universiteit te Leiden tot doctor in de rechtswetenschap, op proefschrift, „De rechtstoestand der markten in Nederland"; was van 1880-1887 ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij het kantongerecht te Heerenveen; van 1887-1890 substituut officier van Justitie te Amsterdam; van 1890-1897 idem te s'Gravenhage; van 1897-1899 officier van Justitie te Roermond en is sedert 1899 advocaat generaal bij het Gerechtshof te Amsterdam.

Buitenland.

Algemeen Overzicht.

De herneming van Adrianopel door de Turken blijft een stout en verrassend avontuur, dat opnieuw om een oplossing vraagt, nu de Balkangedelegeerden te Boekarest zijn aangekomen, om over den vrede te beraadslagen. Volgens berichten uit Russische bron verklaarde de Roemeensche minister-president, dat de eerste taak van de afgevaardigden op de vredesconferentie zal zijn, een collectief verzoek in te richten aan de mogendheden, om Turkije te bewegen de besluiten van de Londensche conferentie op te volgen. Mocht Turkije blijven weigeren, dan dreigt het Balkan-verbond Konstantinopel te bezetten en de Turken uit Europa te verdrijven. Ziehier in dezen geest een nota, die de Roemeensche regeering alvast aan de mogendheden heeft gericht.

„Naar het oordeel der Roemeensche regeering zou, nu de onderhandelingen te Boekarest staan te beginnen, de toestand ernstig worden bemoeilijkt, indien de onderhandelaars niet de zekerheid hadden, dat de groote mogendheden eerbiediging van het verdrag van Londen zullen eischen. Voor Bulgarije zou de toestand moeilijk zijn, als het van dien kant geen volledige zekerheid had; maar evenzoo zou hij het zijn voor Griekenland en Servië, en de bemiddelende rol, die de Roemeensche regeering zich voorbehoudt, zou moeilijk zijn te vervullen. Dientengevolge verzoekt de Roemeensche regeering de groote mogendheden, de noodige stappen te Konstantinopel te doen, opdat de onderhandelaars te Boekarest kunnen staat maken op de handhaving van het verdrag van Londen."

Maar zal Turkije toegeven aan een druk, eventueel door de mogendheden uit te oefenen? Te Konstantinopel schijnt de vermetele onderneming der herovering van de verloren stad zeer populair te zijn. Terwijl gedurende heel den afgeloopen oorlog niets zoo trof als de onverschilligheid, waarmee het volk de nederlagen opnam, wordt thans van verschillende zijden toegegeven, dat de Konstantinopolitaansche bevolking geestdriftig gestemd is voor de herneming van Adrianopel. De dankdiensten, Vrijdag in de moskeeën gehouden, bewezen dit.

De correspondent van de „*Frankfurter Zeitung*" te Konstantinopel seinde reeds, hoe officieren van alle graden het erover eens zijn, dat het leger binnen Adrianopel vastbesloten is, slechts voor geweld te wijken; aan een der regeering door de mogendheden afgeperst bevel om de stad te ontruimen, zou het zeker geen gehoor geven. En aan zoodanige regeering zou niets resten dan aftreden, voor Turkije zou dat hernieuwing van de ergste anarchie beteekenen. Heel de rust, met zooveel moeite hersteld en door deze regeering, wier prestige thans zeer is toegenomen, althans nog gehandhaafd, zou in de waagschaal worden gesteld!

Door dergelijke betoogen tracht de Porte de mogendheden te vermurwen. En zij vermenigvuldigt haar pogingen om aan te toonen, dat zij het recht aan haar zijde heeft. Het verdrag van Londen — aldus in de „Frankf. Ztg". uit dezelfde bron — was nog niet geratificeerd, wel tusschen Turkije en Bulgarije, maar niet door de drie andere partijen. Nu de Bulgaren uit Macedonië zijn gedrongen, staat te vreezen, dat hun zucht naar expansie zich met te meer kracht op Konstantinopel zal richten en daartegen moet Turkije een goed verdedigbare grens bezitten: de Maritsa.

In de vergadering van ambassadeurs te Londen beraadslaagt men thans over de houding, die de mogendheden zullen aannemen. Eenparig werd verklaard, dat zij de jongste veroveringen der Turken in Thracië niet zullen erkennen. Al zal Europa niet dadelijk met geweld optreden, toch zal de Porte tegen den zin van alle groote mogendheden de

stellingen, die hare troepen thans hebben bezet, niet kunnen behouden. Wanneer Turkije nog verder mocht doordringen in het naburige, van troepen thans ontbloote Bulgaarsche gebied, dan zou het zijn kansen op een gunstiger grensregeling niet alleen niet verbeteren, maar zich moeilijkheden op den hals halen van zeer ernstigen aard, al zouden deze niet dadelijk aan den dag treden.

In Turksche regeeringskringen is men over deze houding der mogendheden even verontwaardigd als over de vijandschap, die Servië, Griekenland en Roemenië de laatste dagen tegenover Turkije aannemen. Niet alleen hebben deze drie staten Turkije aanvankelijk aangemoedigd tot en gelukgewenscht met den inval in Thracië, maar zij hebben het bovendien geld en transportmiddelen voor de troepen aangeboden, toen het Turksche leger tegen Bulgarije optrok. Dat de Koning van Roemenië nu aan den grootvizier een telegram zendt om hem te waarschuwen tegen de gevolgen der onderneming en en een officiers agentschap te Athene spreekt van een onverwacht en ongewenscht optreden, acht men te Konstantinopel het toppunt van ontstandvastigheid.

Veel effect hadden deze bedekte bedreigingen dan ook tot dusver niet. Vermoedelijk zal de grootvizier niet eens op het telegram van den Roemeenschen Koning antwoorden. En wat de eensgezindheid der mogendheden waard is, blijkt uit het feit, dat de gezanten te Konstantinopel het niet eens zijn geworden over den voorgenomen gemeenschappelijken stap. Daarvan zal dan ook niets komen, en elke gezant nu maar den „stap" doen, die hem goeddunkt.

Dat Rusland zich onder die omstandigheden nog wel eens zal bedenken, voor het tot afzonderlijke daden, als een vlootbetooging of de bezetting van Armenië overgaat, laat zich denken. De berichten uit St. Petersburg daarover luiden nu zoo weifelend mogelijk. De zwarte Zeevloot zal voorloopig in de haven van Sebastopol blijven en de bezetting van Armenië wordt „een uiterste redmiddel" genoemd.

IN MEXICO

blijft het nog steeds een zeer eigenaardige toestand.

Er is een regeering en volgens verschillende betrouwbare getuigenissen moet president Huerta een uitstekend man wezen, volkomen berekend voor zijn taak. Maar hij is niet vijandig aan de Kerk en wordt dus stelselmatig zwart gemaakt door alle elementen, die de vrijzinnigheid en het anti-clericalisme beoefenen. En bovendien wil hij, wat ook zijn plicht is, de zelfstandigheid van Mexico tegenover de Amerikanen handhaven.

Dezen, voor een groot deel mannen van geld, stoken nu voortdurend opstanden aan, steeds hopend dat ten slotte de regeering te Washington hun „bedreigde belangen" te hulp zal komen.

En ze zorgen dat Huerta geen geld krijgen kan, waardoor hij tegenover de tallooze revolutietjes machteloos staat.

Ook de pers in Amerika en zelfs in Europa wordt bewerkt en zoo kan men zelfs in katholieke bladen, die beter moesten weten, lezen, „dat het tijd wordt om eindelijk in te grijpen in den Mexicaanschen warboel".

Weer een bewijs voor de stelling, door Z. Em. Kardinaal Bourne op den laatsten Engelschen Katholiekendag uitgesproken, dat het niet voldoende is bladen te bezitten, doch dat ook voor een zuivering van de bronnen van het nieuws dient te worden gezorgd.

De gezant der Ver. Staten in Mexico is naar Washington gekomen om rapport over den toestand uit te brengen.

Hij zegt, dat het zóó niet blijven kan; Amerika moet óf de regeering van Huerta erkennen en dan zal deze zelf wel orde scheppen, óf als dat niet geschiedt, moet interventie plaats hebben.

Die opstandelingen, zegt hij, zijn gewone bandieten, wien het niet om een betere regeering, doch om buit is te doen.

Maar ze veroorzaken middellijk en direct groote schade, die bij honderden millioenen kan worden geteld.

Dat die revolutionnairen geen voorstanders eener betere politiek maar gewone roovers zijn, blijkt ook uit een serie brieven welke het *Hbl.* uit de stad Zacatecas ontving. We zullen ons tot enkele fragmenten bepalen; die zijn duidelijk genoeg.

6 Juni.

„Ik schreef u, dat ik hier voor zaken was en dat de rebellen de lijn naar het zuiden hadden opgebroken, zoodat ik niet wist, wanneer ik weer weg kon komen.

„Ondertusschen is de toestand verslechterd in plaats van verbeterd. Wat men algemeen vreesde is gebeurd; de rebellen zijn in grooten getale komen opzetten en hebben de stad opgeëischt. Toen de overgave geweigerd werd, zijn ze een formeel beleg begonnen en sedert gisterenmorgen zijn ze bezig ons te beschieten.

7 Juni.

„Toen we van ochtend opstonden, waren we verbaasd geen schoten te hooren en vernamen we spoedig, dat de rebellen gedurende den nacht Zacateas ingenomen hadden. Enkelen der regeeringstroepen zijn gevangen genomen, de rest is gevlucht.

8 Juni.

„Op de vergadering gisteren verlangden de rebellen 250.000 pesos, en na lang loven en bieden namen zij genoegen met 110.000 pesos. Er werd besloten de winkeliers en handelaars niet te belasten, doch alleen geld te vorderen van de rijke grondeigenaars (haciendados) die hier wonen en die het 't best betalen kunnen. Die gaven hun cheque op de Zacatecasbank en dienzelfden avond betaalde de bank de 110.000 aan de rebellen uit.

„Vanochtend zijn 2000 man regeeringstroepen de stad binnengetrokken, na eenige schermutselingen met de rebellen, die spoedig terug trokken."

En zulke lieden zouden als ernstige opposanten tegen Huerta's regeering moeten worden beschouwd?

BRAZILIE.

De Braziliaansche minister van Buitenlandsche Zaken, dr. Lauro Müller, tevens voorzitter van den ministerraad, vertoeft in de Ver. Staten en heeft daar o.m. langdurige besprekingen met Bryan gevoerd. Hij kwam voornamelijk om een geregelde scheepvaartverbinding tusschen de beide groote Statenbonden tot stand te brengen. Er is nu reeds een groot vervoer van meel uit het Noorden naar het Zuiden en van koffie uit het Zuiden naar het Noorden, terwijl men ook uit Brazilië vleesch aan de Noord-Amerikanen leveren wil, maar een goede stoomvaartverbinding is er nog niet. Ook wilde dr. Muller menschen hebben. Brazilië is ongeveer even groot als geheel Europa en telt in 't geheel nog geen 25 millioen inwoners, veel te weinig om de schatten van den bodem en het klimaat behoorlijk te kunnen exploiteeren.

Doch waar die menschen van dan te halen?

Er vestigen zich nog al Japanners, doch men zou liever blanken hebben, en de stroom gaat daarheen nu eenmaal niet.

Dankbetuiging.

Aan alle vrienden die mij blijk gaven hunner deelneming op mijn zilveren Priesterfeest, mijn oprecht hartelijken dank.

P. fr. St. v. d. PAVERT,
O. P. Miss. Ap.

RECEPTIE ten gouvernementshuize gevolgd door een Bal op Maandag 1 Sept. 1913, ten 8 ure 's avonds.

De Adjudanten:
H. P. PIEPER,
J. L. PENHA Jr.

PROGRAMMA

Van het volksfeest

TE GEVEN DOOR HET BESTUUR VAN CURAÇAO OP DEN 1sten SEPT. 1913 TER VIERING VAN DEN VERJAARDAG VAN

H. M. de Koningin

OP DEN 31sten AUGUSTUS 1913.

1ste GEDEELTE.

Vóór het gouvernements-huis

des voormiddags van 9 tot 10 uur

a Boegsprietloopen te water, 10 prijzen á f 1.— f 10—

b Fleschtrekken in cano's, 6 prijzen f 1. f 6

c Zwemwedstrijd tot aan den Waterkant Overzijde vóór het Wilhelmina Paviljoen, 3 prijzen, respectievelijk f 3.—, f 2.— en f 1—

Dit gedeelte wordt opgeluisterd door de kapel van de Weesjongens van Santa Rosa.

2de GEDEELTE

vóór de handelskade

des voormiddags van 10 tot 10½ uur

Wedstrijd in tobben. Van genoemde kade tot aan de Overzijde bij de Politiepost, 3 prijzen, respectievelijk f 3.— 2.— en 1— f 6—

3de GEDEELTE

aan den waterkant-overzijde

des voormiddags van 10½ tot 11½ uur

a Naar geldsteken, 10 prijzen á f 1— f 10—

b Wedstrijd met hindernissen, 6 prijzen á 1,50 f 9—

c Wedstrijd in het vlug rooken 3 prijzen 1— f 3—

d Wedstrijd in het hardloopen met goudsche pijpen in den mond, 3 prijzen 1— f 3—

DES MIDDAGS OM 12 UUR.

Uitdeeling van versnaperingen en prijzen aan de kinderen van de openbare en bijzondere scholen voor lager onderwijs in het Stadsdistrict.

4de GEDEELTE

vóór het wilhelmina-park.

des middags van 3 tot 4 uur

a Wedstrijd met levende kruiwagens, 3 prijzen á f 2— f 6—

b Wedstrijd op stelten, 3 prijzen á f 6.

des namiddag om 4 uur

Wedstrijd op rijwielen van het „De Ruyter Plein" af langs de "De Ruyter Kade" door de Ooststraat en verder door den Scharlooweg tot aan het einde van de trambaan. 2 prijzen: 1 ter waarde van f 20—en 1 ter waarde van f 10— f 30—

5de GEDEELTE.

in het wilhelmina-paviljoen

des avonds van 6 tot 7½ uur

Muziekuitvoering door de kapel van de Weesjongens v. Sta. Rosa.

6de GEDEELTE.

op het rifort

des avonds om 8 uur

Schitterend vuurwerk, opgeluisterd door de Militaire kapel in de muziektent vóór het Gouvernements-huis

De Commissie noodigt hierbij de ingezetenen beleefdelijk uit al het hunne bij te dragen tot het helpen welslagen van dit nationaal feest

Curaçao, den 1sten Augustus 1913

Namens de Commissie,
De Voorzitter,
A J Cohen Henriquez
De Secretaris-Penningm,
R J Beaujon Jr

N. B.—Eventueele deelnemers aan den wedstrijd op rijwielen gelieven zich vóór den 30sten dezer aan te melden bij den Secretaris-Penningmeester.

KENNISGEVING.

De firma S. E. L. MADURO & SONS brengt hierbij ter kennis van de autoriteiten, consuls, agenten van de verschillende stoomvaartmaatschappijen, welker schepen onze haven aandoen, reeders, cargadoors, de Pers, de Kamer van Koophandel en Nijverheid, den Handelsbond, den handelstand en verdere belangstellenden, dat de inwijding van haar nieuwe werf — JULIANA WERF — zal plaats hebben op aanstaanden Woensdag, den 3den September, om 5 ure des namiddags.

Bij de gelegenheid zal H. M. „Zeeland", Kommandant de H. E. G. Heer W. Houwing, aan de nieuwe kade aanleggen om te bunkeren.

Stoomsloepen en motorbooten zullen aan de Handelskade, tegenover de Sociëteit „De Gezelligheid", gereed liggen tot vervoer van allen, die deze inwijding met hunne tegenwoordigheid willen vereeren,

Curaçao, 28 Augustus 1913.

Men wordt beleefdelijk verzocht deze kennisgeving als eene uitnoodiging te beschouwen.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 23 AUG. — 6 SEPTEMBER.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Oranje Nassau	G D Nieman	22 Aug.	New-York	24 Aug.	Amsterdam
Caracas	Furst	27 „	La Guayra	27 „	New-York
Merida	A Johanson	27 „	Maracaibo	27 „	Maracaibo
Lod v Nassau	C v Baaren	30 „	Amsterdam	1 Sept	New-York
Zulia	S S Morris	30 „	New-York	30 Aug	Maracaibo
Merida	A Johanson	1 Sept	Maracaibo	1 Sept	La Guayra
Merida	A Johanson	3 „	La Guayra	4 „	Maracaibo
Zulia	S S Morris	4 „	Maracaibo	4 „	New York
Philadelphia	H Highborn	4 „	New-York	4 „	La Guayra
Pr Willem I	A R Nijboer	7 „	New-York	8 „	Amsterdam
Georgia	F Beese	25 Aug.	Hamburg	25 Aug.	Pto Colombia
Odenwald	C Segebarth	25 „	Pto Colombia	26 „	Hamburg
Siena	Raffo	26 „	Génova	26 „	Colon
William Cliff	Trickey	27 „	Liverpool	27 „	Cartagena
Sif	Martin	27 „	Norfolk		Galveston
Warrior	Bell	28 „	Las Palmas	29 „	Montevideo
Siena	Raffo	6 Sept	Colón	6 Sept	Génova
Barrister	Sawyer	6 „	Liverpool	6 „	Baranquilla

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	Vertrek	naar
Maria Victoria	23 Aug.	Bonaire	*Monra H*	22 Augustus	Bonaire
Emilia H	23 „	Bonaire	*Rosa Maria H*	22 „	Aruba
Hirondelle H	23 „	Maracaibo	*Transvaal H*	22 „	Bonaire
Clicia V	23 „	Maracaibo	*Carmen Maria*	23 „	Guanta
Cornelia	23 „	Bonaire	*Union V*	24 „	Vela de Coro
Aeroplano H	24 „	Bonaire	*Carmita H*	25 „	Aruba
Carmita	24 „	Aruba	*Refugio H*	25 „	Aruba
Perla de Ozama	24 „	St Domingo	*Emilia H*	25 „	Bonaire
Marconi H	25 „	Aruba	*Camia H*	25 „	Vela de Coro
Juan Luis H	25 „	Aruba	*Frieda H*	26 „	Maracaibo
Maria Victoria	27 „	Aruba	*Hirondelle H*	26 „	Maracaibo
Mita H	27 „	Bonaire	*Marconi H*	26 „	Aruba
Cornelia H	27 „	Bonaire	*Juan Luis H*	27 „	Aruba
Pagger H	28 „	Bonaire	*Transvaal H*	27 „	Bonaire
Emilita	28 „	Bonaire	*Maria Victoria*	28 „	Bonaire
Emilia	29 „	Bonaire			
Silfide	29 „	St Domingo			
Camia	30 „	Vela de Coro			

25 Aug is H M **ZEELAND** naar Bonaire vertrokken, en 29 Augustus hier binnengekomen.

30 Augustus is de Amerikaansche kruiser **DES MOINES** komende van Puerto Cabello hier binnengeloopen.